

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 kwietnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba (przewodniczący)

SSN Kazimierz Klugiewicz (sprawozdawca)

SSN Marek Pietruszyński

w sprawie **M. K.** ,

oskarżonego z art. 216 § 1 k.k. i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej, na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.,

w dniu 16 kwietnia 2025 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Lubartowie

z dnia 17 kwietnia 2024 r., sygn. akt II K 31/24,

**uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej orzeczenia o
karze za przypisane M. K. przestępstwo z art. 216 § 1 k.k. (pkt IV
sentencji wyroku) i w tym zakresie sprawę przekazuje Sądowi
Rejonowemu w Lubartowie do ponownego rozpoznania.**

Kazimierz Klugiewicz   Jerzy Grubba   Marek Pietruszyński

UZASADNIENIE

W sprawie złożonej podmiotowo i przedmiotowo M. K. został oskarżony o to,
że:

I. W dniu 5 grudnia 2023 roku w miejscowości W. , gm. M. , woj. [...], znieważył funkcjonariuszy Policji sierż. szt. T. O. i mł. asp. M. S. podczas i w związku z pełnieniem obowiązków służbowych, w ten sposób, że używał wobec nich słów powszechnie uznanych za obelżywe, tj. o czyn z art. 226 § 1 k.k.;

II. w miejscu i czasie jw. stosował wobec funkcjonariuszy Policji sierż. szt. T. O. i mł. asp. M. S. , groźbę bezprawną w celu zmuszenia ich do zaniechania prawnej czynności służbowej w postaci jego zatrzymania, tj. o czyn z art. 224 § 2 k.k.;

III. W dniu 2 grudnia 2023 roku w miejscowości W. , gm. M. , woj. [...], znieważył swoją matkę H. K. , używając wobec niej słów powszechnie uznanych za obelżywe, tj. o czyn z art. 216 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w Lubartowie wyrokiem z dnia 17 kwietnia 2024 r., sygn. akt II K 31/24:

I. oskarżonego M. K. uznał za winnego dokonania zarzucanych mu czynów z pkt. I. wyczerpującego dyspozycję art. 226 § 1 k.k., z pkt. II. wyczerpującego dyspozycję art. 224 § 2 k.k., z pkt. III. wyczerpującego dyspozycję art. 216 § 1 k.k.;

II. za czyn z pkt. I. wobec M. K. na podstawie art. 226 § 1 k.k. wymierzył karę 3 miesięcy pozbawienia wolności;

III. za czyn z pkt. II. wobec M. K. na podstawie art. 224 § 1 k.k. wymierzył karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

IV. za czyn z pkt. III. wobec M. K. na podstawie art. 216 § 1 k.k. wymierzył karę 3 miesięcy pozbawienia wolności;

V. Na podstawie art. 85 § 1 k.k. i 86 § 1 k.k. wymierzone jednostkowe kary pozbawienia wolności wobec M. K. połączył i jako karę łączną orzekł karę 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Wskazany wyrok, co do ww. oskarżonego, uprawomocnił się w dniu 25 kwietnia 2024 r. bez postępowania odwoławczego.

Prokurator Generalny pismem z dnia 10 stycznia 2025 r. wniósł kasację na niekorzyść oskarżonego, w zakresie zawartego w pkt. IV jego części dyspozytywnej, orzeczenia o karze. Podniósł zarzut rażącego i mającego istotny wpływ na treść wyroku naruszenia przepisu prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 216 § 1 k.k., polegającego na wymierzeniu oskarżonemu M. K. , za przypisany mu występki, na podstawie wskazanego przepisu, kary pozbawienia wolności, która to kara nie jest przewidziana w jego sankcji. Wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w Lubartowie do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna, co uprawniało do jej uwzględnienia na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Zgodnie z art. 216 § 1 k.k., kto znieważa inną osobę w jej obecności albo choćby pod jej nieobecność, lecz publicznie lub w zamiarze, aby zniewaga do osoby tej dotarła, podlega grzywnie albo karze ograniczenia wolności. W świetle treści tego unormowania, stanowiącego podstawę skazania i wymiaru kary za trzeci z przypisanych oskarżonemu czynów, oczywiste jest to, że za to przestępstwo nie było możliwe wymierzenie M. K. kary pozbawienia wolności. Orzeczenie tego rodzaju kary stanowiło zatem oczywistą i rażącą obrazę prawa materialnego. Konieczne stało się więc uchylenie wyroku Sądu Rejonowego w Lubartowie w zaskarżonej części i przekazanie sprawy Sądowi *meriti* w tym zakresie do ponownego rozpoznania. Na koniec wolno zauważyć, że rozstrzygnięcie to doprowadziło do uchylenia z mocy prawa orzeczenia kary łącznej pozbawienia wolności (pkt V sentencji wyroku Sądu I instancji), której wymiar będzie musiał zostać określony na nowo, co też uzasadniało sformułowanie w kasacji jej kierunku na niekorzyść oskarżonego.

Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd Najwyższy orzekł jak w wyroku.

[J.J.]

[a.ł]

Kazimierz Klugiewicz   Jerzy Grubba   Marek Pietruszyński